

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 135:

Forslag til folketingsbeslutning om afregulering af universiteterne.

Af Charlotte Fischer (RV) m.fl.
(Fremsat 30/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Spørgsmålet om regelstyring af universiteterne bliver igen debatteret, men jeg vil gerne her ved debattens start slå fast, at denne regering går ind for regelforenklning. Vi arbejder målrettet for at forenkle eksisterende love og regler, og alle nye regler overvejes nøje.

Det Radikale Venstre har nu fremsat beslutningsforslag nr. B 135 om afregulering af universiteterne. I beslutningsforslaget fremføres det, at der i universitetsreformen fra 2003 blev givet et løfte om, at der skulle være mindre detailregulering, men det mener man ikke er blevet indfriet, altså påstår De Radikale. Sandheden er imidlertid en anden.

Derfor vil jeg kort redegøre for, hvad der faktisk er blevet lovet. I 2002 vedtog regeringen nemlig en universitetsreform sammen med Socialdemokraterne og Kristendemokraterne. Aftalen dannede grundlag for vedtagelsen af universitetsloven i 2003, og regeringen og forligspartierne gav her løfte om regelsanering.

Konkret blev der lovet en indsats for færre regler på ti specifikke områder. Det var f.eks. en mere fleksibel stillingsstruktur, forenkling af taxametersystemet og mindre regulering af udviklingen af nye uddannelser.

Siden 2003 har vi holdt et vågent øje med de ti områder, som i dag er kendetegnet ved min-

dre statslig regulering og færre regler. F.eks. har vi med årets finanslov forenklet taxametersystemet. Vi er gået fra 17 til 3 takster, det er en forenkling, der er til at forstå.

Af de ti områder er der kun et, som ikke er blevet ændret, og det er bygningsområdet. Universiteterne ønskede her at undgå forelæggelse for Finansudvalget ved igangsættelse af byggerier for mindre end 100 mio. kr. Den nuværende grænse på 50 mio. kr. er allerede meget høj, og dette beløb er ikke blevet justeret.

Når diskussionen om regelstyring blusser op igen, hænger det sammen med, at Rektorkollegiet i marts sendte et notat til Videnskabsudvalget med en række ønsker om flere frihedsgrader. Det kan for overblikkets skyld opdeles i tre områder: for det første økonomiske forhold, for det andet overenskomstmæssige forhold, og for det tredje uddannelsesforhold.

Kl. 18.35

Hvad angår det økonomiske område, har jeg et ansvar for at sikre, at skatteydernes penge bliver forvaltet som forudsat. Derfor er der selvfølgelig regler for den forvaltning. På lønområdet er der sket en u hensigtsmæssig stigning i løningerne til de højest placerede ledere, og det er som bekendt blevet påtalt af Rigsrevisionen.

Jeg kan godt forstå, at nogle universitetsfolk peger på, at det hyrdebrev, som ministeriet har udsendt i den anledning, kan opfattes som et indgreb i universiteternes selvstyre. Jeg må bare sige, at Rigsrevisionens påtale har vist, at det åbenbart er nødvendigt med en fælles forståelse af niveauet for aflønningen af ledere. Universiteterne er også kritiske over for, at de ikke kan nøjes med at bruge deres egne revisorer, men Rigsrevisionen er jo revisor for hele statens område, og det er der meget, meget klare regler for.

Det andet område, hvor universiteterne ønsker færre regler, er overenskomstmrådet. Her er der tale om forhandlingsstof, hvor staten er arbejdsgiver, og hvor det er helt nødvendigt med en koordineret holdning.

Rektorkollegiet fremhæver i notatet det tredje område. Det er især på uddannelsesområdet, at der skal være øget frihed fra centralstyring. Det var regeringen og forligskredsen også enige om i 2002, og senest har vi – oven i købet med meget bred opbakning her i Folketinget – etableret en akkrediteringsinstitution, som fremover skal akkreditere og godkende uddannelser.

Men på visse dele af uddannelsesområdet er det væsentligt, at der stilles centrale krav. Kravene skal sikre for det første, at der er sammen-